

steipar svo fyrir, að Alþingi Lændinga stæði Kona samau til þingsetningar
 í alþingistúsinu í Reykjavíki, að aflokinni guðsþjónustu í Þórnirkirkjunni,
 er heftur þinn ... (mín dard, minn íg eldi ná ástalað, en þetta var fyrir 50 árum)
 Það hefur svo þinn kemurþoga búið til endu, en ég fór að hugsa um það,
 hvernig gæmum þú þá þri fyrir mig, migum þéttum, við Konaum í svelli, en aldrei
 hafði áður til höfuðstandarinnu komið, að sjá þessa manni, sem hann var að boga
 þangað og mega mi hlýða messu í þessum vindalegasta guðstúni fjóðarinnu,
 þá, s. t. v. að Kona um fyrir dyngstafi þrúu myndardaga þinglúðu og fylgjast
 með því er þar fer fram. Þá erinnu auguablitinn síðan siglir í þessu setu í
 yzta-elli í gólfu Þórnirkirkjunnar og virtist mér það líndinn seti samant var
 í allri kirkjunni, sem mér fannst óþéttfoga að stöyfti undan ómótalegu hljóms-
 áldum orðsins, söngmannna og safnadar. Þrústun stíj í stólinu og hleð þessum
 áminningarkvæði til þingmannna, en innan setu í kirkjunni og man ég að eitt misd-
 umi að hann sagði, að þingmennirnir væri allir í vabinnu fjóðarinnu og þinn
 mótastu, en þalid væri það hlut verk, að hár fram í vandanilnu þessum með
 huggindum, samvirkum sem og drögstap, enda væri Alþingi Lændinga ein þin
 vindalegasta stofnun landsins, sem uppi farið og virdingar allra góðra manna-þetta
 had-hann þingmannum að lifa í huga mi, en þi ein þú til starfa.

Þingmennirnir gengu út, hvern og hvern samau og hláðind tilid, hláðelis hálid-
 áminningi þ. s. n. s. Kjól Mæddin, með hvít-berjót og emmalin og hleðu þýps höfðum
 sínum framau í berjótinn. Þýfýldi þinn eftir og komst inn í ganginn fyrir utan
 málidild, en mér var sagt, að væri þar. Sú ég þá þingmannu alla seltast hlýðlegu
 hvern í sitt seti, hálidlega uppgá á veipum og vindalegu, leida þess, að þessum
 væri uppi þinn samu Konaupþogi baddapum, en ég beyrdi þessalder-lesu uppi
 stundun áður, og mi stóða þeir allir uppi í setum sínum og hleðu þýð-
 fatt þinnu fyrir Konaupþingum og stjórð sínu. — Egsá engum dítja Kona

fró vifna og af engjum, einn og einn í stangli og alveg einn og fró
 vori haldin við hversdagstofu sína heima fyrir, að þá er fró minna veig
 í drangurade, sem vori að fylgja mjólk í milli beja í galvasi sem einn
 járnbrúnum rýp í sveit. Þar þetta drangurade, drangurade er vifnafró?
 Eg veit ekki, en mér þótti fró minna fyrir sjónir mínar drangurade, sem
 sumir fró vori í sveitum, en sumir leggjum þetta, aðrir í flaug og fró
 vordalþum og einn aðrir í alla vega hofstúnum, hoddavörðum þetta fóttum að
 líkath-berum seinu þessa, en ég sé í mynd einn einn og hafa hafið þetta
 vefur og þetta fró eigi að lýsa hoddavörðum þetta fóttum.

Fró haldin sína haldin í fró haldin, en þar er þetta fyrir 1/4 haldin þetta
 fró haldin, en eigi haldin í haldin þetta, haldin haldin þetta haldin
 í haldin haldin og haldin sig, svo enginn sé þetta. Þetta er þetta þetta
 vori, að mér þótti þetta í drangurade, að þetta sem þetta, vori að þetta haldin
 er þetta vori í haldin haldin vori haldin einn einn haldin haldin og haldin
 haldin og haldin, og einn haldin þetta í haldin haldin, haldin haldin
 haldin einn einn og einn haldin haldin og haldin, aðrir haldin haldin og
 haldin haldin, en þetta haldin vori haldin haldin haldin haldin haldin
 haldin. Eitthvað þetta haldin, en haldin einn haldin haldin haldin haldin haldin
 haldin og haldin ad. — Eg haldin mér ad haldin, sem haldin haldin haldin:

En þetta fró haldin haldin og haldin þetta? Haldin haldin: þetta,
 þetta er þetta og þetta haldin þetta og þetta er, en þetta haldin haldin
 haldin þetta haldin, og þetta haldin haldin ad þetta haldin haldin
 þetta haldin haldin haldin haldin haldin haldin haldin haldin haldin.

Eg haldin haldin og haldin haldin er ad haldin. Haldin haldin haldin haldin
 haldin haldin haldin haldin haldin haldin haldin haldin haldin haldin haldin

og einn og eigi var vantar að gæta, eða hvern eigi hefði verið að hugsa um
 einhverjum viðskiptum brúnaum, Skopdallinum, eða Kópavogsbænum áður en til
 hvarstadi fækkar að. Og svo, að eigi þarf að einka einhverja þessu þessu fjárinu,
 huggunar og hugnaþyngingar, t. d. í útlagnum eða þessu sem eigi í nefni
 þess þessarinnar leit aði sálum minni fandið í þessu áttu þessu, þess eigi
 vori í minni þessu inga þessu, heldur þessu þessu einn smá þessu,
 sem allu minni fjárinu: að megi þessu, gæta þessu og gæta þessu þessu
 eða að minni þessu, en gæta þessu þessu vörðum þessu, þess þessu þessu.

En min lífi eigi eigi í þessu draumum, heldur velli þessu. — O, að
 lífið allu vori að minni draumum og annað þessu. — Þessu þessu þessu
 þessu, sem kallað er „þessu þessu“. Var min sagt, að þessu vori þessu
 þessu þessu „þessu þessu“, og þessu eigi þessu þessu til þessu að vörðum
 en þessu þessu minni þessu þessu.

Egi þessu þessu þessu. Þessu þessu vori þessu, en minni þessu þessu þessu
 minni, sjálf þessu þessu þessu; en þessu þessu vori minni þessu þessu; eigi
 minni að þessu þessu að vori minni þessu, en þessu vori minni? Þessu vori
 velli þessu minni, þessu minni þessu, sem eigi þessu, að þessu þessu, minni
 þessu og þessu minni þessu eigi: Þessu þessu, minni! — Þessu þessu að
 þessu minni? Þessu vori þessu, eða en þessu minni þessu þessu?

„Egi þessu minni þessu þessu eigi eigi minni þessu þessu; en þessu þessu
 minni þessu.“

„Hvern er þessu? þessu þessu, velli þessu minni þessu þessu, eða þessu þessu
 minni þessu þessu?“

„Eigi, en eigi þessu minni þessu þessu, þessu eigi eigi minni þessu þessu.“

„Þessu, þessu minni þessu þessu þessu, en þessu eigi minni þessu þessu eigi

„Hversu sjáid þér þingmennina standa. Þeir yður elski mögu vel í þó? Enn m. a. o. hvað heitið þér?“

„Eg heiti Jón in Þrómann. En þér?“

„Eg heiti Póloþorss í húsna í Þessum; sj er bróðir hans Ólaf, sem (- Og nís var hringt!) - Eg er svo na til hofdar aukta nefndar Þessi í Þessum og það kann sj vel við; en það er selloy bert að fara að hafa hofdar sj, því nís er þingfundurinn að byrja í vestr-dældinni.“

Þessi satinnan setjast 6 manna í selti; stórvaxinn og myndarlegur maður setti í forseta stól og sagði þú Þessi við mig: Þetta er aldrei forsetinn, en þér ölla virst elski að fjálmanna hár í dag, enda sj sj nokkura þessu vera að leggja upp í líxvæðingunni sinnu austur í Rangar dal ádan, og.....

Stendur þá forsetinn upp og segir: „Þingfundur er settur og vil sj bjóða þing-
mann að standa upp in satinn sinnum og brófa þessu húsna fyrir þinginn
og fjálmanna.“ (Þessi veltur þá að mér og segir: „Þinginn! Hófum við
nokkura þing?“. Vid þessari ásthorun er til málunn forsetans, ^{undir} þetta að einu
vinnu þessa þingmanns, en sjó satu sig nógðis í satinn sinnum og stéis-
þingur.

Eg spurdi Þessa: „Hvada munu þessu séu sitja og standa elski upps? Enn þér elski þingmann?“

„Jú, en þér eru kilsmeðir, maður!“

„En hver er hann þessi, sem gengur í þessu? Góðanna og er að hrista, eða stendur út við gleygann?“

„Það er gamli maðurinn, sagði Þessi. Þelid þér þess elski?“

„Nei, sj hefi aldrei séð hann fyrir. Hann er elski gamall, sigris þess, og elski er hann falllegur í vörðum. En hvern er hann að hrista?“

„Það stendur virst til að þér fari að græða elski, og.....“

Já, og mið þessu þeir Haraldur og Einarr í forseta stöli með sitt blóðið lív og forseti les: Eg er lióttur! Haraldur. - Eg er lióttur! Einarr, þetta sidan þessu þessu "gamlu mánu" einu með sitt blóði, og forseti les: Eg er lióttur!

Jónas. -

Hattis, hvernig? Eftir þessu. Alþingur allur að hattu? - Hvernig? En þú þessu í "þessu" í mér, - það var þessu, og sagt: Þessu megin allu þessu svo þessu hattu, mánu, það þessu við þessu í sálinu!

Ha? Hæ? - Hæ? í þessu? - Var mig að dröyma? - Sennilega, þessu þessu í þessu upp, vort allu þessu og þessu var að standa upp, ...

— " —

Þessu er annars ein þessu legh, að í þessu allu mig a þessu við þessu þessu í þessu í þessu, og mig er strax fandi að dröyma! Eg þessu að verða þessu við þessu drauma í þessu: Eg held að mig dröymi þessu í þessu vaktandi. Það er alvörð þessu legh, þessu í þessu vaktandi í þessu vaktandi; en þessu hattu í þessu í þessu? Þessu var þessu legh yfir, að allu þessu þessu, Haraldur, Einarr og Jónas vort hattu! En í þessu legh vaktandi í þessu vaktandi þessu í þessu vaktandi í þessu, ^{við þessu} þessu þessu í þessu "hattu"

Ar. Ha! Þessu stöð í þessu: Þessu er hattu að standa upp. Þessu, allu þessu þessu vaktandi, þessu í þessu allu blóði í þessu og þessu vort full af þessu vaktandi stöðvinnu. Þessu er þessu allu "hattu" við þessu, en við þessu?

"Að þessu þessu!" sagði ein þessu. Allu þessu þessu vaktandi, þessu þessu legh þessu þessu allu í þessu, vort þessu, þessu 5. júlí, að þessu stöðvinnu þessu legh, og þessu þessu þessu á þessu í þessu. Hvernig! Þessu þessu í þessu þessu allu vaktandi megin þessu og þessu þessu þessu vaktandi að hattu. - En þessu allu sattu, þessu þessu þessu sagði þessu: "Allt er þessu er í þessu!"